

Sygn. akt V KO 7/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie wniosku **M. O.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 13 marca 2019 r.

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej wyrokiem

Sądu Apelacyjnego [...] w sprawie II AKa [...]

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 października 2018 r. skazany M. O. wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu wznowienia postępowania w sprawie III K [...] Sądu Okręgowego w Ś.. Podał w treści tego wniosku, że chciałby sprawdzenia akt sprawy pod kątem podanych przez niego faktów, a czynu przypisanego nie popełnił i chciał udowodnić, iż został pomówiony a świadkowie zeznali, że nic nie zrobił (k. 4 oraz k. 7). Zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2019 r. skazany został wezwany do wskazania jakie to nowe okoliczności mają stanowić podstawę wniosku, ewentualnie w czym upatruje naruszenia art. 439 § 1 pkt 10 i 11 k.p.k. Skazanemu określono termin 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (art. 545 § 3 k.p.k.). W określonym terminie skazany złożył pismo, w którym podał,

że sąd odrzucił jego wyjaśnienia i nie wziął pod uwagę zeznań świadków, a w dalszej kolejności zakwestionował trafność oceny dowodów oraz wskazał na naruszenie przez sąd przepisu art. 4 k.p.k. i art. 2 § 1 i § 2 k.p.k. W końcowej części pisma skazany podał, że niczego nie zrobił i skazano go za czyn, którego nie popełnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skuteczne zainicjowanie postępowania o wznowienie postępowania przez skazanego wymaga złożenia wniosku przez adwokata lub radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Skazany, którego nie stać na ustanowienie sobie obrońcy z wyboru dla dokonania takiej czynności może złożyć wniosek o przyznanie mu obrońcy z urzędu dla wykonania takiej czynności. Podkreślić wszakże należy, że instytucja wznowienia postępowania jest sformalizowana w zakresie istnienia podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. W sytuacji wniosków o wznowienie postępowania złożonych przez strony osobiście, ustawa procesowa umożliwia skierowanie wniosku na posiedzenie w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku (art. 545 § 3 k.p.k.), jeżeli wniosek nie jest oparty na ustawowej podstawie, albo gdy odwołuje się do okoliczności, które nie stanowią takiej podstawy. Złożony przez skazanego wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu jest jednocześnie wnioskiem o wznowienie postępowania, albowiem tylko na takim etapie postępowania może być prowadzona procedura ewentualnego wyznaczenia obrońcy z urzędu (art. 84 § 3 k.p.k.). Wobec faktu, że pismo skazanego wszczynające postępowanie o wznowienie postępowania nie zawierało żadnych elementów, które mieściłyby się w podstawach wznowieniowych, został on wezwany do ich wskazania, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (art. 545 § 3 k.p.k.). W piśmie, które skazany złożył w celu wykonania tego obowiązku dalej opisał on – jego zdaniem – wadliwe procedowanie sądu orzekającego, niewłaściwą ocenę dowodów, w tym, nie danie wiary jego wyjaśnieniom. W podstawach wznowienia postępowania nie mieści się kontestowanie ustaleń faktycznych czy też niewłaściwa ocena dowodów dokonana przez sądy orzekające w sprawie. Tymczasem, to na tych elementach oparty jest wniosek skazanego o wznowienie postępowania. Skoro, zatem żądanie skazanego nie znajduje żadnych podstaw

w zakresie wznowienia postępowania, to należało odmówić przyjęcia tego wniosku, bez rozpoznania wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.